

Dag Norling

John Collets Allé 46
0852 Oslo



B_{post}

«Hamro Patrika»

Norge-Nepal foreningen
c/o Gry O. Lama
Sørhalla 1
1344 Haslum

MEDLEMSKONTINGENT:

Enkeltmedlem	kr 125,-
Familie	kr 175,-
Organisasjon	kr 300,-

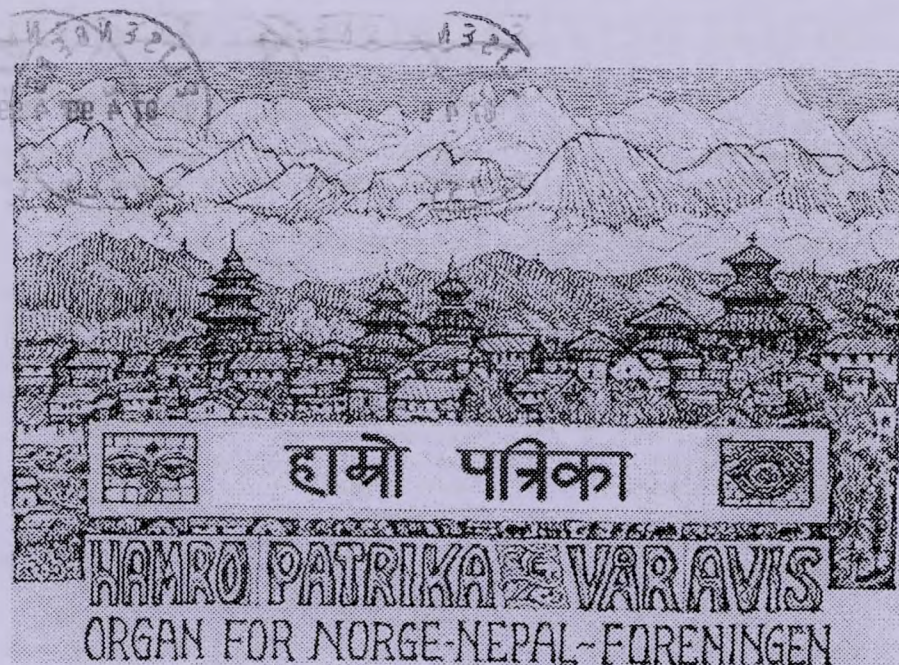
Postgirokonto: 0802 420 2438

Program for møtet 22. april 1999

- «Å være kvinne i skyggen av Himalaya; noe om kvinners situasjon, svangerskap og helsetjeneste i Nepal.» Mirjam Bergh er sykepleier og teolog, og arbeider i dag ved Diakonets Internasjonale Senter som fagkonsulent i helse.
- Kaker, kaffe og te
- Utlodning

Vel møtt i Norge - Nepal foreningen!

Norge - Nepal foreningen



Nr.2, Mars 1999

**Velkommen til møte
i Norge-Nepal foreningen
22. april 1999 kl.19⁰⁰
i Bygdelagssamskipnadens hus
Nordahl Brunsgate 22, Oslo**

Foredrag v/Mirjam Bergh

«Å være kvinne i skyggen av Himalaya; noe om kvinners situasjon, svangerskap og helsetjeneste i Nepal.»

Neste medlemsmøte blir 9. september 1999

NORGE-NEPAL FORENINGENS STYRE

Navn	Adresse	Tlf. privat:
Ingela Flatin (leder)	Tangenvn. 204, 1450Nesoddtangen	66 91 29 08
Kirsten I. Greiner (nestleder)	Landingsvn. 102, 0767 Oslo	22 14 00 01
Gry Ottersen Lama (kasserer)	Sørhalla 1, 1344 Haslum	67 59 03 66
Anuradha Gurung (redaktør)	Hovseterveien 98 0768 Oslo	911 49 347
Cathrine Reid (sekretær)	Røa terrasse 6, 0755 Oslo	22 50 09 95
Christine Engen	Haxthausensgt. 1, 0263 Oslo	22 44 42 04 92 21 00 57
Narendra Kumar Shitaula		90 96 85 83
Tove C. Kittelsen	Theresesgt. 31B, 0354 Oslo	22 60 83 81
Berit Knudsen	Fagerheimsgt. 9A, 0567 Oslo	22 71 89 39

PERSONER MED VERV UTENFOR STYRET

Roy Friis (revisor)	Peiskrokveien. 8, 1482 Nittedal	67 07 69 08
Wenche Fossum (valgkomite)	Bjørnestupet 25, 1453 Bjørnemyr	66 91 60 93
Thronde Berge Larsen (valgkomite)	Dannevigsvn. 12, 0463 Oslo	22 71 98 73

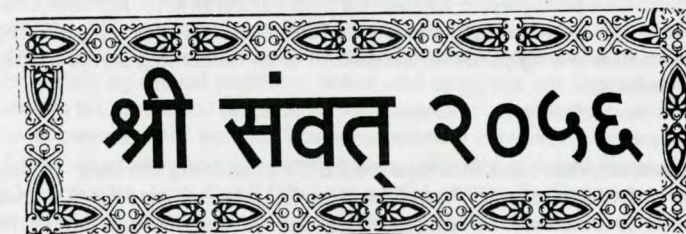
Hamro Patrika er Norge-Nepal foreningens medlemsavis som utkommer fire-fem ganger i året. Forespørsler angående avisen og foreningen kan rettes til styremedlemmene.

E-post adressen til Norge-Nepal foreningen
Foreningen har opprettet en e-post adresse: norge_nepal@hotmail.com
Foreningens styre har adgang til kontoen og den vil bli besvart med jevne mellomrom. Vi skal gjøre så godt vi kan med å besvare henvendelser.

Referat fra møtet i Norge-Nepal foreningen 25. februar 1999

Tredve personer fant veien til møtet der Kirsten holdt foredrag med lysbilder fra en landsby i nærheten av Pokhara. Vi fikk innblikk i folks daglige gjøremål, de sosiale, økonomiske og religiøse forhold i landsbyen og feiring av Dashain.

Chandika og Knut Olsen tok opp foreningens informasjonsgivning på reiselivsmessen, før de frammøtte koste seg med store mengder daal bhaat laget av Cathrine, Anu, Gry, Ingela og Christine.



बुधवार
Wednesday

वैशाखकृष्ण त्रयोदशी
वैशाख संक्रान्ति: (माताविषई पूजा)
९
भक्तपुर विस्केट जात्रा
नववर्षारम्भ: 14

14.04.99 er 1.nyttårsdag i det nye året 2056 B.S.

Gode ønsker ønskes til alle våre medlemmer.

Valgforberedelser i Nepal

Kilder: *The Kathmandu Post* 25. og 28. februar, og 1., 2., 4., 5., 6. og 9. mars 1999.
Materialet er fritt oversatt og bearbeidet av Kirsten I. Greiner.

Alle de større partiene i Nepal, delvis med unntak av Nepali Congress (NC), protesterer kraftig mot at det kommende valget skal holdes i to puljer. Denne beslutningen er tatt av Valgkommisjonen (EC) som nylig annonserte at valgdagene blir 3. og 17. mai. Først ut er Kathmandu-dalen og maoist-påvirkede områder, inkludert den midtvestre regionen. Ifølge EC's leder, Bishnu Pratap Shah, skal urnene med stemmesedler være i militærets forvaring inntil valget avsluttes i resten av Nepal fjorten dager senere. Shah uttaler at "valgene holdes først i maoistområder p.g.a. sikkerhetshensyn og i Kathmandu-dalen p.g.a. dens nasjonale og internasjonale viktighet".

EC mener myndighetene ikke evner å sørge for et minimum av sikkerhet dersom valget avholdes på en dag - selv hvis Royal Nepal Army mobiliseres ved behov. "Vår plikt er å sørge for velgernes sikkerhet", sier Shah. For å møte EC's sikkerhetskrav må myndighetene sette inn 71.000 politimenn. I dag er styrken på 40.000, hvorav myndighetene er istand til å kalle inn 28.000. EC mener sikkerheten styrkes ved at tilgjengelige politimenn kan flyttes når valget holdes i to puljer. EC har allerede avvist ideen om å mobilisere pensjonerte militær- og polititjenestemenn. Kommisjonen er skeptisk til å kalle inn en midlertidig politistyrke fordi erfaringen fra tidligere valg viser at disse ofte er ineffektive og partiske. Skepsisen til en midlertidig styrke støttes av de ulike politiske partiene.

De fleste partiene uttrykker sterk misnøye med EC's beslutning om valg i to puljer, men NC deltar ikke aktivt i protestene. Partiene mener EC ikke har mandat til å endre valgdato når den er annonsert av kongen og hevder at "beslutningen strider mot Nepals grunnlov, valgloven og presedens etablert av Høyesterett". NC foretrekker en valgdag, men vil godta EC's beslutning. Det vil imidlertid ikke hverken Communist Party of Nepal - United Marxist Leninist (CPN-UML), Communist Party of Nepal - Marxist Leninist (CPN-ML), Thapa's fraksjon av Rastriya Prajatantra Party (RPP Thapa), Chand's fraksjon av Rastriya Prajatantra Party (RPP Chand), Nepal Sadhbhavana Party (NSP), Communist Party of Nepal (CPN Masal), Nepal Workers and Peasant Party (NWPP) eller United Peoples' Front (UPF).

CPN-UML og NSP, som begge er i regjeringskoalisjon med NC, mener NC taler med to tunger; den offentlige versjonen er at myndighetene kan takle sikkerhetssituasjonen under valget, men i private samtaler med EC er det motsatte innrømmet. NC's hovedkoalisjonspartner, CPN-UML, sier NC vil misbruke sikkerhetssituasjonen til sin fordel under valgene. "Vi kan lukte konspirasjon", sier generalsekretær i CPN-UML, Madhav Kumar Nepal. "Vi mistenker at det er en stillestående forståelse mellom NC og EC om valg i puljer og vi er skeptiske til EC's rolle."

Chandra Prakash Mainali, en av lederne i CPN-ML, har truet med å boikotte valget hvis det holdes i to puljer. Han anklager regjerende NC og CPN-UML for sammensvergelse. For første gang siden splittelsen av det en gang så mektige partiet CPN-UML i 1998, sitter imidlertid CPN-UML og CPN-ML i samtaler, og de deler syn på beslutningen om valget. UML har til nå unngått dialog med ML og har ennå ikke

formelt anerkjent eksistensen av ML. Begge partier strever fremdeles med å skape en ny identitet etter splittelsen som reduserte den politiske venstresiden til å spille annenfiolin. Utbryterfraksjonen ML, ledet av Bam Dev Gautam, framsatte "ideologiske forskjeller" som hovedårsaken til splittelsen; UML betraktet ikke USA som en "imperialistisk makt" eller India som en "regional hegemon". ML's utspill var tenkt å vinne tilhengere på nasjonalistiske følelser, men mislyktes. Partiet gjorde en dårlig figur i de etterfølgende lokalvalgene. I motsetning til forventningene, betraktet velgerne tydeligvis splittelsen som unødvendig. Politiske eksperter mener splittelsen ikke var ideologisk motivert, men et resultat av interne personkonflikter, der partifeller ikke ville godta M.K.Nepal som leder. Gautam og C.P. Mainali var ambisiøse og øynet mulighetene for høyere posisjon. ML har foreløpig ikke klart å rettferdiggjøre behovet for sin eksistens. ML og UML har mistet sin politiske tyngde og blir, i likhet med mange andre partier, oppfattet tildels som maktsøkende opportunist.

Mulige allianser og strategier for valget er foreløpig usikre. CPN-ML og syv andre mindre venstre-partier prøver å komme til enighet om en valgallianse. RPP angriper både NC og kommunistene. Ingen av dem har maktet å løse Nepals problemer, sier RPP-president Surya Bahadur Thapa, og oppfordrer folk til å stemme på sitt parti som vil "arbeide mot korrupsjonen og være demokratiets vaktbikkje."

United Peoples' Front (UPF) vil alliere seg med alle venstrekrefter for å hindre "fascistiske NC" i å vinne fram, "til tross for ideologiske forskjeller mellom venstrepartiene". UPF's generalsekretær, Lilamani Pokharel, sier partiet har en nasjonalistisk og radikal plattform; folket skal opplyses om kapitalismens onder og forberedes på en radikal revolusjon som oppretter arbeiderklassens lederskap. Pokharel betrakter NC som sin hovedmotstander og søker å hindre at høyrekreftene drar fordel av splittelsene på venstresiden. UPF fikk ni seter i Representantenes Hus etter 1991-valget, men innen 1994 var partiet splittet. Dr Babauram Bhattarai, leder for en stor UPF-fraksjon, brøt ut og slo seg sammen med undergrunnspartiet CPN (Maoist) som senere har stått bak "folkets krig". UPF mistet alle sine seter i 1994-valget hovedsakelig fordi Bhattarai's fraksjon boikottet valget og p.g.a. manglende allianser med andre venstrepartier.

Partienes kandidatlistene må registreres innen 24. mars hos Valgkommisjonen (EC) som offentliggjør dem 30. mars. UPF og RPP har allerede lagt fram sine kandidatlistene, mens NC sliter med intern uenighet. En gruppe NC-medlemmer, ledet av tidligere minister Dhundi Raj Shastri, mener at nesten halvparten av NC's kandidater ikke møter kriteriene for nominasjon. Gruppen mener kandidatlisten omfatter harde panchayat-tilhengere, folk med sterk mafia-tilknytning og personer som kjempet mot partiets offisielle kandidater i 1994-valget. Dette er konklusjonen i en vurdering overlevert statsminister Girija Prasad Koirala (NC). Shastri's gruppe består av personer som er utelatt fra listen til tross for at de selv ønsket nominasjon. De har nå utarbeidet en ny kandidatliste og krever at Koirala tar hensyn til denne.

Ifølge Valgkommisjonen (EC) er ti nye partier registrert i forkant av valget. Det gir totalt 96 registrerte politiske partier.

PINOCHET AND PANCHAYAT

"THERE WAS no reason for the police to shoot at all. We were just demonstrating on the streets, when all of a sudden, bullets began raining down on us." Thus described Ram Chandra Maharjan the events at his hilltop hometown of Kirtipur in Kathmandu Valley during the 1990 People's Movement. Maharjan's account is among the hundreds of depositions before the three-member Mallik Commission constituted in 1990 soon after the success of the Movement, to investigate instances of criminal acts by the state during the 49-day-long pro-democracy agitation.

As in other countries that suddenly emerged from authoritarianism to democracy, the free but shaky governments of Nepal since 1990 have failed to take action against those who criminally suppressed opponents of the erstwhile Panchayat system. In their version of events to the Commission, all those incriminated shifted responsibility citing that they were only acting under orders. Policemen named their superiors, who, in turn, passed the buck on to the Home Ministry and the notorious "National Resistance Committee", constituted of hotshots of the Panchayat regime to oppose the People's Movement. On its part, the Committee pleaded that it too was following instructions from the 'higher authorities'. In those days of absolute monarchy, 'higher authorities' could only mean the king, and there the exercise of identifying those responsible faltered.

The Commission submitted its report to the interim government formed immediately after the restoration of democracy. The government, a coalition of the Nepali Congress, the communists and royalists, however, decided not to take action against police personnel implicated in the Mallik report. The government's argument was that such action

may affect the general elections it was mandated to conduct. All it did, therefore, was seize the passports of politicians implicated and send the report to the Attorney General.

The Mallik report had recommended strong action against those implicated. The then Attorney General, however, was of the opinion that no action could be taken as evidence against individuals was lacking. This was a view that generated heated debate in the country at that time, and the head of the Commission, Justice Janardhan Mallik, himself protested that the report contained enough proof for prosecution. But the matter did not go further, and despite assurances by governments of all hues since then, there has been no attempt to implement the recommendations.

Years of political opportunism and national amnesia have taken their toll and the commitment to seek justice for past wrongs has begun to fade. (The report was made public only towards the end of 1995.) Nearly a decade after the atrocities of the spring of 1990, the guilty remain unpunished.

It took the extradition case in London of Chilean dictator Augusto Pinochet to revive memories in Nepal of its own past. Some sections of the Nepali media started drawing parallels between Pinochet's blood-stained rule and Nepal's own authoritarian Panchayat regime. Meanwhile, a group of 121 law students sought to file a writ in the Supreme Court seeking it to direct the government to take action against 47 political stalwarts of the Panchayat regime who were named in the report. Their argument was that since the burden of finding proof is the government's, statements in the report should be taken as "first information reports" on the basis of which investigations should begin. The initial petition was not accepted on the grounds of a technicality, but the lawyers-to-be were not to be deterred and they submitted another petition, the hearing on which is upcoming.

Pinochet's junta lasted 17 years, during which about 3000 were kidnapped, tortured or disappeared. But at the end of it, Pinochet was allowed to go free in a trade-off for democracy. Nepal's Panchayat regime stood firm for nearly double the period of the Chilean dictator's rule. During the full three decades

that the king held absolute power, it is believed that thousands were imprisoned, tortured or disappeared.

The 1990 uprising saw scores killed in unprecedented crackdown by the state. And as, unlike in Chile, Nepal's transition from autocracy to democracy did not include a blanket pardon for those responsible for those offences, there is all the more reason for following the Mallik Commission's recommendations.

But the longer it takes, the more difficult it is going to be. The Panchayat-era forces have now regained a strong footing in the country's political milieu and have partnered governments with the very 'democrats' and communists who joined forces in 1990 to bring down the Panchayat regime. (Among those whose passports were seized were Lokendra Bahadur Chand, who became prime minister with the help of the communists in 1997, and Pashupati Shamshere Rana, who was a powerful minister in governments which included both the Nepali Congress and the communists.)

The Mallik report has thus come to symbolise justice-in-waiting, and a challenge to the collusion between fighters for democracy-turned-rulers and those who at the very least abetted atrocities during the rule of the Panchayat.

This Nepali inability to right historical wrongs has a precedent that goes back 50 years. In 1950, began Nepal's first experiment with democracy following the semi-violent overthrow of the rule by hereditary prime ministers of the Rana family. The excesses committed during the 104-year Rana rule was conveniently forgotten in the spirit of the so-called Delhi Compromise, between the king, the Ranas and the Nepali Congress, representing the people.

The Mallik Commission report had given Nepal a chance to start afresh after the restoration of democracy in 1990. But as things have turned out it may once again prove to be an opportunity lost.

-Ajay Bhadra Khanal

Transport ansatte igangsetter sitt-ned aksjon

(The Kathmandu Post, 26. Februar) - Ansatte i Nepal Transportbedrift (Nepal Transport Corporation) har satt i gang en 'dharna' - sitt-ned aksjon - og laget et fire punkts krav til ledelsen, da de ikke har fått lønn i de siste tre månedene. De som er ansatt i container tjenesten krever at "den ineffektive ledelsen må fjernes, vi må få arbeid og mat, gi oss trygd og lønn, og framtidsutsiktene for de ansatte og bedriften må forbedres." Administrerende direktør i Birgunj, Ramesh Timilsina, innrømmet at bedriften ikke har klart å utbetale lønn p.g.a. en økonomisk krise. De ansatte som deltar i 'sitt-ned' aksjonen sitter utenfor kontoret med paroler med kravene sine. Men ettersom bedriften ikke har nok arbeid i container tjeneste industrien disse dager, må de ansatte forbli uten arbeid. Det ble enda større mistillit til bedriftsledelsen da det ble kjent at bedriften hadde solgt en stor eiendom til en svært lav pris til Birgunj Sub-Metropolitan City Office.

Dyster økonomisk utvikling

(*The Kathmandu Post*, 5. Januar) - Institute for Development Studies (IfDS) offentliggjorde den første økonomiske undersøkelsen fra privat sektor i dag. Administrerende direktør av IfDS og tidligere viseformann i National Planning Commission (NPC), Raghav Dhoj Pant, uttalte at statistikken fra de første seks månedene av landets finansår tegner et mørkt bilde for landets økonomi. Basert på våre overslag vil BNPs (Brutto Nasjonal Produkts) vekst ligge mellom 2 til 3 prosent i det inneværende finansår, sa Pant.

"Det faktum at BNPs vekst og befolkningsveksten har vært omtrent den samme de siste tre år, er en enorm utfordring for nepalesisk økonomi."

Den niende femårs planen (1997-2002) har som mål å øke BNPs vekst med 6 prosent - 4 prosent for landbruk og 7.3 prosent for andre sektorer. IfDS undersøkelsen viser imidlertid at landbrukssektoren kun vil endre seg marginalt til 2.5 prosent, mot fjorårets 1.5 prosent. For å tilfredsstille femårs planens mål må de siste tre årene ha en vekst på omlag 8 prosent, noe som virker nærmest umulig, sa Pant. "For å få dette til må vi øke investeringer med 32 prosent, i dag er den 14 prosent," sa han. Undersøkelsen maler også et mørkt bilde av landets prisnivå: "I løpet av de første tre månedene i det inneværende finansåret har det generelle prisnivået økt med en årlig rate på over femti prosent p.g.a. økte priser på hverdagsvarer."

Undersøkelsen knytter det høye prisnivå delvis til "økt pengetilførsel som ligger adskillig høyere enn BNP."

Også forvaltningen av finansmarked får kraftig kritikk i undersøkelsen. Utgifter i utviklingssektoren i finansårets første tre måneder har avtatt med 22.3 prosent "hovedsakelig p.g.a. sammel i finansdepartementet med å utbetale midler."

Med tanke på den svake utviklingen i økonomien må den nye regjeringen, etter nyvalget, igangsette et omfattende utviklingsprogram, spesielt i distriktsområdene for å få fart på økonomien, sa Pant.

Seminar om SOS - barnebyer

(*The Kathmandu Post*, 28. Februar) - Hennes Kongelige Høyhet, prinsesse Sharada Shah innviet i dag et fellesmøte for India og Nepals SOS barnebyer.

Om lag 61 deltakere fra India og Nepal tar del i det ukelange seminaret, der det bl.a. skal diskuteres hvordan man kan arbeide bedre. "Vi møtes for å diskutere hvordan vi skal arbeide bedre for å få til kvalitetsutdanning," sier Helmut Kutin, president i SOS Kinderdorf International. Kutin uttrykte også et håp om å øke antall skoler som administreres under Barnebyene. Ungdom, sport og kulturminister Purna Bahadur Khadka sa "regjeringen er bestemt på å arbeide for vern av barns rettigheter." Han uttrykte stor tilfredshet med det arbeidet SOS barnebyer har gjort, men understreket at fortsatt må det jobbes hardt for å få til utdanning for tusenvis av barn som ikke har adgang til utdanning i Nepal.

Det var professor Hermann Gmeiner av Østerrike som opprinnelig startet SOS Barnebyer. I dag har Barnebyer blitt etablert i 130 ulike land. I Nepal er det i dag syv slike barnebyer som jobber med utdanning av barn.

Landmøte om Nepal i NORAD

Av Kirsten I. Greiner

NORAD inviterte til landmøte om Nepal 11. desember 1998. Både næringsliv, offentlige etater og organisasjoner engasjert i forskning, miljø og bistand var tilstede på møtet, der Kirsten I. Greiner og Sigrun E. Ødegård representerte Norge-Nepal foreningen.

Avdelingsdirektør i NORAD, Kjell Storløkken, orienterte om norsk bistand til Nepal. Arne Walther, Norges ambassadør til Nepal, holdt dernest et innlegg om landets politiske og økonomiske forhold, før Odd Hoftun formidlet sine erfaringer fra mange års arbeid i Nepal. Walther trakk forøvrig fram vår brosjyre («til nepal?») som han siterte fra og kalte «Norge-Nepal foreningens utmerkede informasjonsbrosjyre».

Møtedeltakerne ga en kort presentasjon av sin organisasjon/etat/bedrift og man diskuterte Norges framtidige bistandssamarbeid med Nepal. Det ble pekt på vanskeligheter som korrupsjon, skiftende politiske forhold og stort antall donorer. Stikkord for bistandssamarbeidet synes å være: giverkoordinering, tid og tålmodighet, langsiktighet og forutsigbarhet, styrking av offentlige strukturer, nepalesiske eierskapsinteresser i prosjekter og et nettverk rundt norsk bistand til Nepal.

Narayan Gopal Chowk erklært alkoholfritt område

(*The Kathmandu Post*, Biratnagar, Feb 24) - Lokale ungdommer i Biratnagar har erklært Narayan Gopal Chowk for alkoholfritt område. Dette er det første området i Biratnagar som er erklært alkoholfritt.

Alkohol «sjappene» i Narayan Gopal Chowk ble nedlagt etter at erklæringen trådte i kraft. Det er Samrat Sporting Club som har stått for initiativet. Videre er det bestemt å forby ferdse i området etter å ha drukket alkohol.

Kailash Gautaum fra Samrat Sporting Club forklarer årsaken til bestemmelsen: «Det har vært mye krangling og bråk i Narayan Gopal Chowk pga. alkoholbruket slik at lokalbefolkningen og klubben gikk sammen om å «tvinge frem» alkoholforbudet i området».

Kvinnene i lokalsamfunnet har takket klubben for initiativet.

Pr. idag finnes det ca. 2000 alkohol butikker i Biratnagar.

Holi feiring med entusiasme i fjellene

(The KTM Post, KATHMANDU, March 1) - «Fagu» = Holi-festival ble idag feiret i mange fjellområder. Både eldre og unge deltok i feiringen ved bl.a. å smøre hverandre med fargerike pulver, kaste vannballonger og skyte med «pirchkaris»(vannpistoler).

I Terai, der Holi feires med mer tyngde enn i fjellområdene, starter feiringen imorgen med «Jogira sarara» - en Holi-sang, som kan høres overalt i byene og landsbyene.

Allerede på morgenkvisten var luften fylt med susende vannballonger og man kunne se folk innsmurt med farverikt pulver, i Kathmandus gater. Mange kastet vannballonger, bøtter med vann - av og til skitten vann - fra hustakene og verandaer, på fotgjengere og bilister.

Flere steder ble det observert unge folk som danset og sang i gatene. Siden Holi er en offentlig fridag var det mindre trafikk i hovedstadens gater enn normalt.

Holi er en viktig festival for hinduer. Holi avsluttes idag (fullmåne dag) med en rituell brenning av «Chir» (klynge av fargeriker tøybiter festet til toppen av en trestokk) som er plassert i nærheten av Hanuman Dhoka Durbar Square.

Ifølge hindu-mytologi er Holi feiret hvert år på denne dag til minne om brenningen av legendariske Holika som ble lurt av sin onde bror Hiranakshyapu til å drepe hans sønn, Prahlad, siden Prahlad var en Vishnu-tilbeder.

Lite interesse fra regjeringen til å fullføre Karnali riksvei

(The Kathmandu Post, Surkhet, Mars 1) - Karnali riksvei, som binder Surkhet og Jumla er fortsatt ufullstendig grunnet manglende interesse fra samferdselsdepartementet i Nepal. Veiarbeidet ble startet i 1991.

Lokale myndigheter tror årsaken til manglende interesse fra departementet kan være er at det er høy sannsynlighet for at prosjektet overtas av verdensbanken til neste år.

Ikke en gang prosjektarbeiderne vet når veiarbeidet blir ferdiggjort.

«De siste 7 månedene har arbeidet nesten stått stille grunnet mangel på maskiner og økonomi» sier prosjektleder Mohan Prasad Parajuli. Videre sier han «denne veien var ment til å forandre fremtiden til det bedre for beboere av Surkhet og Jumla, dessverre ser fremtiden mørkt ut for denne 210km lange veien nå».

Veien er estimert ferdiggjort til år 2002. Hittil har kun 64 km av den 210km lange veien utbygd. Den går frem til Dhungeshwor, Dailekh.

Govt, WB holding talks on Melamchi

(The Kathmandu Post, Kathmandu, March 29) - World Bank (WB) and the government are currently busy holding negotiations to resolve the issues that have been delaying the much awaited Melamchi Water Supply Project(MWSP).

Talking to The Kathmandu Post today, Country Director of WB Hans Rothenbuhler said talks are going on with the government about the project but "there are quite a few questions yet to be cleared".

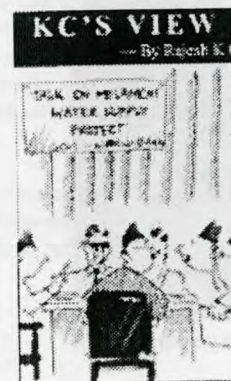
MWSP, which was identified as the best feasible project by WB to relieve Kathmanduites from the perennial water shortage way back in 1989, is currently in limbo due to WB's stiff conditionalities.

WB had refused to fund the project that aims to divert 510 million litres of water per day from the Melamchi, Yangri and Larke rivers, until the government transfers project management to the private sector and hikes water tariff.

"It will take quite some time (to reach a conclusion)," said Rothenbuhler. "And some decisions will be required." Since the present government is basically an election government, the decision in all probability will not be reached before the elections are over.

"These problems cannot be decided at the technical level and the new government has to make decisions on key aspects on what has to happen," said Rothenbuhler. He, however, did not comment on the details of the "questions and conditions".

Speaking at an interaction programme on Melamchi Project and Kathmandu's Drinking Water Problem here Sunday, Acting Executive Director at MWSP Poshan Nath Nepal had optimistically stated that all works concerning MWSP will be concluded by the year 2004. He said the government was holding talks with WB for the past three weeks and the Bank had conceded that Melamchi is the best option to solve Kathmandu's drinking water problem.



We should have held this meeting in Melamchi, Sir. This hotel is also unable to provide us drinking water during speech hours.

Norge-Nepal foreningen på besøk i Nepal-Norge foreningen

av Ingela Flatin

Februar 1999,

Da jeg ankom Nepal i november i fjor hadde jeg et ønske om å finne ut mer om et rykte jeg hadde hørt: At det fantes en forening i Nepal som pleide nepalesisk-norske interesser. Etter et besøk til den norske skolen i Katmandu og et møte med den norske konsulen, Per Pedersen, fikk jeg det bekreftet. Foreningen heter Nepal Norway Friendship and Cultural Association. På et møte i Katmandu med Norad direktør Tove Strand (det var Strands første tur til Nepal) og den norske ambassadøren Arne Walther, møtte jeg Kalendra Shahi, vise-presidenten i Norway-Nepal Friendship and Cultural Association. Den 7. februar ble jeg bedt på lunsj hjemme hos Shahi. Der møtte vi også flere andre styremedlemmer, bl.a. fungerende sekretær, Kapi D. Bhattarai. Presidenten, Siddeshwar Singh, var ute på tjenestereise, så jeg fikk ikke anledning til å møte han.



Norge-Nepal foreningen møter Nepal-Norge foreningen

Shahi fortalte at foreningen ble startet i 1984 av en liten gruppe ved universitetet, han var selv initiativtakeren. Etter å ha hørt noe om Norge i et foredrag på universitetet, ble han svært interessert i å finne ut mer om dette lille landet. "Jeg syns at det ville være veldig interessant å lære mer om Norge for jeg tenkte at det måtte være mange likheter mellom Nepal og Norge, så jeg begynte å gjøre mine egne undersøkelser, lette etter informasjon, leste det jeg kom over om Norge, og fant ut at det ville vært artig å danne en forening som kunne være et forum for de som var interessert i Norge," sa Shahi. Shahi var selv president i foreningen i en femårs periode.

I dag har foreningen rundt 120 medlemmer. Medlemmene betaler en sum på rundt 55 kroner årlig som går til å arrangere de fire til fem møtene de har i løpet av et år. Shahi fortalte at møtene kan variere svært i sitt innhold, men som oftest er det foredrag om et tema knyttet til Norge.

Foreningen gir ikke ut noe regelmessig hefte eller magasin, men i forbindelse med 17. mai i år planlegger foreningen å gi ut et hefte med generell informasjon om Norge. En annen sak som Shahi svært gjerne vil jobbe med er å opprette kontakt mellom det norske og det nepalesiske kongehusene: «Så vidt jeg vet har det ikke vært kontakt mellom våre kongefamilier, det hadde vært gøy å få kong Harald og dronning Sonja til Nepal...» Shahi har ambisjoner.

Shahi uttrykte at de svært gjerne vil komme i kontakt med nordmenn som reiser til Nepal, dersom noen kunne ha lyst til å komme i kontakt med foreningen kan man gjøre det gjennom presidenten, Singh, som har følgende e-post: sk@mos.com.np eller på faks: 977-1-416427.

Møte mellom Nepal-Norge forening

(Ruprekha, Kathmandu, Feb. 16) - Norge-Nepal foreningens leder Ingela Flatin var invitert til «bhoj» (festmåltid) av Nepal-Norge forening på søndagen. Festmøtet fant sted hos nestleder Kalendra Vikram Shahi.

I møtet kom det frem at Norge-Nepal forenings leder Ingela Flatin betrakter Nepal som sitt andre hjem og at hun ønsker å arbeide med utviklingsarbeid i Nepal. Ingela Flatin uttrykte også ønsket om å besøke Nepal oftere i fremtiden.

Representanter av Nepal-Norge foreningen var positivt overrasket over at Ingela Flatin snakket Nepali.

Det ble diskutert bistandspolitikk og samarbeid mellom Norge og Nepal og samarbeid mellom foreningene.

Styremedlem Bhim Bahadur Shahi påpekte at det skulle utgis ett hefte om Norge til kommende 17.mai. Siden 17.mai er Norges nasjonaldag skulle det feires med et spesiell arrangement: «Norway-Night».

Nepal-Norge forening har følgende post adresse:
Nepal-Norway Freindship & Cultural Association
P.O. Box: 3943, Kathmandu, Nepal.

FRA ÅS TIL LO-MANTHANG

av Ingela Flatin

Januar 1999

Jeg møtte Juddha Bahadur Gurung i Pokhara. Sist gang jeg så han var i juni 1995 da vi studerte naturforvaltning sammen ved Norges Landbrukshøyskole (NLH) i Ås. Jeg treffer Juddha i hovedkontoret til Annapurna Conservation Area Programme (ACAP) i Pokhara. I dag er Juddha ansatt i denne organisasjonen som er en under-organisasjon av King Mahendra Trust for Nature Conservation (KMTNC). ACAP dekker et fjellområde på om lag 7,600 km² nord for Pokhara. Formålet til ACAP er å integrere bevaring av naturressurser med en sosio-økonomisk utvikling av regionen. Mottoet er: «Bevaring for Utvikling» («Conservation for Development»). Juddha er «kommanderende offiser» ved forvaltningskontoret i Lo-Manthang, i øvre Mustang - høyt oppe i fjellene, nær grensen til Tibet. Lo-Manthang er den legendariske, «forbudte byen», som har en egen konge, Rajaen av Mustang. Det er et spesielt sårbart område, både naturmessig og kulturelt. Bare et fåtall turister får slipper inn i øvre Mustang; og prisen er stiv: \$ 70 per dag bare for å få adgang dit.

Juddha har nettopp kommet ned til Pokhara fra Lo-Manthang for å være med på et årlig offisersmøte. Det tok han tre dager å gå fra Lo-Manthang til Jomsom, deretter fløy han direkte til Pokhara. Han var heldig denne gangen siden flyene gikk, han kunne ha risikert å måtte gå fra Jomsom, noe som ville ha tatt ytterligere fem til seks dager.



Juddha Bahadur Gurung - studerte ved Norges Landbrukshøyskole, i dag jobber han i Lo-Manthang

Juddha liker å se tilbake på oppholdet sitt på ett og et halvt år i Norge. Han husker svært godt ankomsten til Norge i 1993. Det var stor flytrafikk, så flyet hans måtte holde seg i luften en god stund før de kunne lande.

Flyet sirklet rundt over Hurumlandet, Nesodden og Oslofjorden - «ah, det var vakkert,» sukker Juddha, «for en som aldri hadde sett sjø før.» Før han kom til Norge hadde Juddha møtt en nepalesisk antropolog som hadde besøkt Norge, nærmere bestemt universitetet i Bergen. «Han fortalte meg at Norge var et meget sivilisert land. I Norge var det sol til langt på natt, og der var kvinnene vakre, sterke og åpne. I tillegg fortalte han at akademikere ble behandlet med stor respekt, i motsetning til Nepal der de er nærmest usynliggjort. Alt det han fortalte pirret nysgjerrigheten min, og jeg gledet meg veldig til å studere der i det lille landet jeg knapt hadde hørt om.

Juddha ler litt når han tenker tilbake å de første dagene i Norge og introduksjonskurset som ble holdt ved Sogn studentby i Oslo. «Hver dag var det et fastsatt program og vi måtte være veldig nøye med å overholde tiden. Det var veldig uvant for meg. Fra Nepal var jeg vant til et visst slingsmonn med henhold til tid, men jeg oppdaget fort at det var annerledes i Norge. En dag husker jeg at jeg snakket med ei jente, men plutselig ble hun borte for meg. Senere fant jeg ut at hun hadde løpt avgårde for å rekke trikken. Etterhvert lærte jeg at klokka er en nordmanns beste venn. Og det er vel kanskje derfor Norge er et såkalt utviklet land, med stor effektivitet i alle samfunnsledd.»

Oppholdet i Norge har satt mange spor i Juddhas sinn, det var mye han likte. «I Norge fikk jeg oppleve fire svært forskjellige årstider. Det savner jeg når jeg er i Nepal. Ellers var nordmenn et imponerende folkeslag. Nordmenn er hardt arbeidende, systematiske og effektive. Som utenlandsk student ble jeg sendt til legekontroll på sykehus, bl.a. for å ta skjermbilder av lungene. En uke senere ble jeg kalt inn igjen - det hadde blitt funnet en flekk på en av lungene mine. Jeg var meget imponert, men samtidig forundret: hvorfor er dere så interessert i meg? Jeg ble forklart at i Norge så er staten ansvarlig for alle som oppholder seg i landet, og at det er bedre å ta forhåndsregler med henhold til helse for landets innbyggere. Jeg likte den tanken svært godt.» Juddha forteller at han også ble meget forbauset da han søkte visum til Sverige og fikk det på dagen. I Nepal ville det tatt flere dager, sukker han. «Noe annet jeg satte veldig stor pris på var nordmenns høflighet. Jeg husker godt da jeg handlet på REMA 1000 og noen var borti meg med vognen sin ved et uhell - da ble de lei seg og unnskyldte grundig. Og da man skulle stå i kø ved kassa var det ingen som trengte seg fram, men ventet tålmodig på tur.»

Det er ingen ende på gode minner fra Norge for Juddha. Da jeg spør om det ikke var noe han mislikte i Norge, rister han langsomt på hodet. «Jeg har for vane å legge vekt på de positive aspektene ved det jeg erfarer i livet mitt. Nei, Norge var et godt land å studere og leve i. Dessuten har jeg en meget god tilpasningsevne, det er nok blant annet derfor jeg ble sendt opp til Lo-Manthang- det var ikke mange som har lyst på den offisersposten, langt oppe i ødemarken,» sier Juddha.

Egentlig var det Gurkha soldat Juddha skulle bli, akkurat som faren. Moren oppfordret han på det sterkeste til å søke seg inn i militæret. «Hun truet med at dersom jeg ikke gjorde det, ville jeg ikke få noen kone. Heldigvis klarte jeg det ikke, det var bare 10 av de 160 guttene som møtte for opptak som klarte å komme gjennom nåløyet, jeg var ikke en av dem. Jeg var veldig glad. Dersom

jeg hadde endt opp i militæret hadde jeg blitt ødelagt. Som soldat får en ikke lov til å bruke hodet, det hadde vært som å være i fengsel. Så jeg flyktet fra landsbyen i nærheten av Pokhara til Katmandu for å studere. Ettersom jeg alltid hadde vært opptatt av natur og dyr, bestemte jeg meg for å studere zoologi. Mor advarte at jeg ikke kom til å klare det økonomisk, men jeg skrapte meg gjennom studiene. Det er jeg glad for i dag.» Smilet hans lyver ikke; Juddha er en glad gutt. Han liker arbeidet og livet generelt i Lo-Manthang, men kulden kan gjøre oppholdet surt. «Oppholdet i Norge hjalp meg nok til å klare kulden, jeg tenker ofte på vinterdager i Ås når jeg går rundt i Lo-Manthang på vinteren. Men den store forskjellen mellom vinteren i Ås og i Lo-Manthang er varmen inne i husene. I Lo-Manthang kan man ikke gå inn i et varmt hus, man må bare kle godt på seg og ha litt alkohol for hånden,» ler Juddha.

«Men faktisk så migrerer de fleste innbyggerne sørover for vinteren - det er veldig få igjen i Lo-Manthang om vinteren. Så jeg får god tid til å gjøre andre ting ved siden av å jobbe med lokalbefolkningen på den tiden.» Juddha drar fram noen av sine 'andre ting': to bøker som han er i ferd med å forfatte - en naturfagsbok for bruk i skoleverket, og en bok om floraen av Mustang. «Det er fint å skrive i Lo-Manthang, jeg føler en stor frihet der på høyfjellsletta. Sinnet blir liksom roligere og jeg kan tenke klarere der enn noe annet sted.» Og jeg tenker på Ås, for det var liknende ord han hadde ytret da vi studerte der. Da bodde Juddha på Pentagon, NLH studentenes boligområde, med utsikt over store, åpne jorder som gir fred i sinnet. Kanskje var det ikke et sammentreff at Juddha ble sendt rett fra Ås til Lo-Manthang.



Arranged Marriage Gives Way to Courtship by Mail

By ERICA GOODE

They are deeply felt and extravagantly phrased: "To my dear, my dearest, dearest love," a 22-year-old man writes to an 18-year-old woman, "from your lover who is always, always drowning in your love and remembrances, I send love and remembrances forever that, like a river, can never dry up and break."

"Life is an infinite circle," writes another man, 21. "I'm offering you an invitation to love. If you are capable of accepting it, then accept; otherwise, in this my time of suffering and life's last moment, please return this revealing letter."

Written in New York or Paris, such avowals of affection may be dismissed as adolescent passion, and stowed safely in a bottom dresser drawer. But in the small Nepalese village 100 miles southwest of Katmandu, where these words were laboriously penned, a love letter is much more than just a love letter: It is a hand reaching out to grab the future, ready or not.

The letters exchanged between young village residents, often as a prelude to elopement, are reweaving the fabric of a centuries-old culture, gradually changing everything from kinship bonds to the basic definitions of love and matrimony, said Dr. Laura Ahearn, a University of South Carolina anthropologist who for the past 17 years has been studying marriage practices in the village. "They are fundamentally reshaping village life," Dr. Ahearn said.

Until recently, the majority of marital unions in "Junigau" — a fictional name used by Dr. Ahearn, who wishes to protect the village from curious tourists — were arranged by parents. Marriage traditionally has been seen as the joining

of two families, and the suitability of a match has been decided largely on the basis of complicated kinship and caste relationships: Marriage between certain types of cousins, for example, is deemed highly desirable, while marriage to "the wrong type of cousin," is frowned upon, Dr. Ahearn said. Becoming espoused to someone from a caste below the Magars, who

In a Nepalese village, love letters are pragmatic as well as romantic.

make up bulk of village residents, is out of the question.

In arranged marriages, husband and wife sometimes speak for the first time on their wedding day. It is not uncommon for a bride to wail piteously throughout the marriage ceremony, and for the stunned groom to perform his part of the rituals — including anointing the part in his bride's hair with red powder in a symbolic deflowering — with grim resignation.

And the bride, who moves in with her husband's family, looks forward to an immediate decrease in status as the newest daughter-in-law — a family position that by tradition lands her with the worst chores and the heaviest labor.

Traditionally, a wife also washes her husband's feet every morning and drinks the wash water — though some women have stopped the practice.

In the past 15 years, the outside world has begun to make itself felt in this settlement of thatched-roof huts,

nestled in a valley three hours' walk from Tansen, the district center. Electric lights came to Junigau in 1996; television sets and CD players will not be far behind.

And, as in other parts of Nepal, literacy, education and exposure to media like music and film are all on the increase: Many village young people, including women, attend college in Tansen, and even those not in college rarely miss an opportunity to see the Hindi romances at the cinema hall there.

At the same time, a growing number of young men are eschewing the subsistence farming, which has traditionally supported the village, in favor of careers with the British or Indian armies as Gurkha soldiers, jobs that take them away from Junigau for extended periods but also make them less financially dependent on their families.

The impact of such changes is inevitable, and nowhere is it felt more keenly than in the realms of love and marriage. Between 1963 and 1983, 73 percent of all first marriages in Junigau were arranged, with elopements accounting for only 15 percent, according to a survey conducted by Dr. Ahearn. But between 1983 and 1993, the number of elopements jumped to 35 percent of all first marriages and arranged marriages dropped to 54 percent. Since 1993, 9 of 10 marriages have been elopements, Dr. Ahearn said. Villages in other parts of Nepal show similar increases in self-initiated unions.

Since dating is still taboo in the village, and meetings between young men and women are viewed as inappropriate, the courtship that precedes these self-initiated unions is often carried out in love letters. The correspondence is begun by the man, who prevails upon a messenger — often a younger sibling or young relative who is sworn to secrecy — to deliver a declaration of his undying love to the woman he has chosen.

Suitors put great effort into the crafting of these letters. "It's a distinctive genre," said Dr. Ahearn, "very different from spoken Nepali and from written Nepali." Stores in Tansen and Katmandu sell how-to books, although no one the anthropologist spoke to in Junigau admitted to having used one. Tips on what to say — and what not to say — are passed among friends.

Many young men sprinkle their letters with English or Hindi expressions, or with references to well-known figures, in an effort to impress. "Love is the sort of thing that anyone can feel — even a great man of the world like Hitler loved Eva, they say," asserts one letter. "And Napoleon, who with bravery conquered the 'world,' united it, and took it forward, was astounded when he saw one particular widow."

Yet the ideal of romantic love expressed in most Junigau love letters differs substantially from the notion of romance familiar to most Americans, Dr. Ahearn said. Not only are the letters more serious from the start, but they view love as inextricably entwined with economic development, progress and appearing educated and modern. A suitor may explain to his beloved, for example, that their love equals "life success."

For a young woman, the path of romance is considerably more tricky than for the man who courts her. If she answers a suitor's letter, she is all but committed to marrying him, though he may be someone she does not know or knows only slightly. If the courtship becomes public knowledge and the woman does not marry her correspondent, she will be disgraced, her courtship life over. "There's a lot at stake for a young woman," Dr. Ahearn said.

Both lovers are likely to make attempts to check one another out, making furtive inquiries among acquaintances, or sending out feelers in

the letters themselves, a collection of which Dr. Ahearn has studied. Without face-to-face contact, misunderstandings frequently occur: "Why did you beg forgiveness from me? What have we done wrong?" asks one young woman of her petitioner.

And trustworthiness and honesty are topics that recur repeatedly: "Let's neither of us engage in deceitful actions," writes one young man. "My true thoughts are none other than that."

If the correspondence goes well, a wedding plan is agreed upon. The couple elopes, and a brief ceremony is performed by a Brahman priest at the house of the groom's family — providing his parents accept the marriage. If the marriage goes against caste or kinship restrictions, the bride's parents may refuse to accept the couple, a father telling his daughter, "Don't come crying 'Daddy, Daddy' to me if something goes wrong," Dr. Ahearn said. But often,

the bride's parents come to accept the union, inviting her back to their house for a feast, and allowing her to visit when she wishes.

Still, few members of Junigau's older generation applaud the practice of choosing a marriage partner out of love, and many long for the days when they had more control of their children. Elopement, they say, shows a lack of respect, and the marriages are often inappropriate — playing havoc with traditional notions of kinship and caste.

Dr. Ahearn, too, said she believed that the decline in arranged marriages would ultimately end in "hierarchies flipped on their head, shaking the society to its core." In Junigau, after all, kinship not only determines marriage partners, but dictates who repairs the roof and who comes to family celebrations.

"Everything is connected in this village," she said.



Photographs by Laura Ahearn

A week after their elopement, a young Nepalese couple are at ease with each other, unlike many couples whose marriages are arranged.

Jiri bazar witnesses rise in tourist arrival

(The Kathmandu Post, Jiri, March 29) - Jiri bazar, the starting point for the journey to Everest, the highest peak on earth, has finally seen a rise in tourist arrival this year. For the past four years, Jiri had faced severe slack in tourism.

Tourist season starts from mid-March and as usual, people have started arriving here from March 15.

"The number of tourists who have arrived here this year is more than what we had seen during the same time in the past few years," said Amrit Bahadur Jirel, proprietor of Cheping Lodge.

Tourism entrepreneurs had begun to worry in the past five years because of the slackness it observed in the past few years. However, the number of tourists who have arrived here at the very dawn of tourist season this year has already shown the signs of improvement.

Services rendered by private helicopter companies facilitate trekkers to avoid the gruelling walk through a good portion of Everest trail and directly reach Lukla by air. This trend had caused trekkers to skip places like Jiri, Ramechhap, Okhaldhunga and Solukhumbu that they would have had to pass if they were walking the full trail.

This, in turn, lead to the loss of job for many here affiliated with tourism sector. Tourism, specially hotel business, is the main occupation here.

The helicopter services provided by the army had stopped right at the beginning of the trekking season due to the strike called by the Royal Nepal Airlines' pilots. The service rendered by Russian chopper MI-17 has also been banned forcing trekkers to charter an entire helicopter in case of need.

"Since the pilots had called the strike at the beginning of tourist season, tourists found it more convenient to walk," said Bhinu Jirel, proprietor of the Hotel Jiri View. "The number of tourist arrival has thus increased this year and, hopefully, it will continue to do so", he said.

The influx of tourists will not only contribute to hotel business but will also be a boon to the porters here. Those porters who were unemployed due to the lack of job even when offering to work at a very low rate, are suddenly seeing a boom and are finding work at Rs 350 per load.

New technology introduced in handicraft industry

(The Kathmandu Post, Kathmandu, March 30) - In order to improve quality of handicraft goods produced in Nepal, and to bring about homogenous quality in metalcraft, a new technology has been introduced in Nepali handicraft industry. The new technology is known Itching technology.

"As most of the works have been done so far by hand only, the new technology will be facilitating the crafters by 40 to 50 percent. The new technology will also help increase the production and contribute in the export of handicrafts which is expected to grow by 40 percent this year," said Indra Bahadur Shakya, President of Handicraft Association of Nepal.

In the first six months of current fiscal year export of total handicraft has touched Rs 611 million out of which export of metalcraft has been 83.8 million.

In a programme organised today to inaugurate the new technology, Nanda Prasad Upadhyaya, Executive Director of Cottage and Small Industries Development Committee said that traditional technologies have been a constraint for metalcraft industries to compete in the world market.

Speaking on the occasion, chief guest of the programme and special secretary at Ministry of Industry, Shambhu Prasad Khanal said that handicraft industry has significant contribution in Nepalese economy.

Pancha Ratna Shakya, vice president of HAN said that qualitative improvement is a must to increase the export of handicraft goods from Nepal.

Itching technology, according to trainer Mahendra Ananda, the new technology engraves the metal as demanded by the design. The three week training programme of the new technology is being participated by 56 people.

Houses collapse in farwest districts

(The Kathmandu Post, Kathmandu, March 29) - At least ten houses have been reported to have collapsed in the far western Dadeldhura and Baitadi districts, caused by the tremors of the earthquake that hit the Kingdom last night.

Home ministry spokesman told The Kathmandu Post today that there were no reports of casualties. The quake occurred on night of Sunday-Monday, minutes after midnight.

The tremors of the quake, which measured 6.8 on the richter scale, could be felt even in the capital. According to the Department of Mines and Geology, about 10 pc of the population in the capital could feel the tremor.

Bøker om Nepalbhasa (Nepali)

(The KTM Post, March 6) - To bøker - Nepalbhasa Bibliography, editert av Purna Prasad Amatya og Nepalbhasa Grammar, skrevet av Tuyoo Bahadur Maharjan - ble lansert av henholdsvis Dr. Kamal Prakash Malla og Surya Bahadur Piwaa under en tilstelning på lørdag.

Bøkene ble utgitt av «The Nepalbhasa Academy», en privat institusjon som arbeider med å standardisere Nepalbhasa(Nepali).

Newari Nights på Patan Museum

(The Kathmandu Post, Kathmandu, Feb 26) - Newari Nights skal arrangeres fra 07.mars til 25.april på gårdsplassen til restauranten tilhørende Patan Museum sier en pressetalsmann fra Summit Hotel.

Det blir lett servering mellom 18:30-19:30 mens tradisjonell Newari festmåltid blir servert etter 19:30. Newari Nights skal finne sted i 8 kvelder (kun søndager) i løpet av våren. Klassisk musikk spilles av «Sarod-spiller» Mohan Sunder Shrestha.

Potet-tarkari = Aloo-tarkari

Fra Indra Majupuria's bok: «JOYS OF NEPALESE COOKING»

10-12 poteter (medium størrelse)
1/4 ts gurkemeie (Haldi)
2 grønne chillipepper
1 fedd hvitløk
1/2 kopp naturell yoghurt
2 ss sennepsolje
fersk koriander
fersk ingefær (ca. 1cm)
salt

1. Kok og skrell potetene. Del potetene i passende små biter.
2. Hakk opp chillipepper, ingefær og hvitløk.
3. Varm oljen og tilsett gurkemeie, chilli, ingefær og hvitløk i en panne.
4. Stek over middels sterk varme i ca. 1min.
5. Tilsett yoghurt og salt.
6. Sett på lokket og stek over svak varme i ca. 4-5min.
7. Strø hakket koriander ca. 1min. før servering.

NB!: Hvis nødvendig kan det tilsettes vann etter å ha stekt potetene. La vannet koke i ca. 5min. slik at retten får en riktig konsistens.

THE MYTHOLOGY OF SVAYAMBHU MAHACHAITYA

The site of Svayambhu Mahachaitya is the age old cradle of Bajrayana Buddhism, a tradition unique to Kathmandu Valley. Bajrayana is a tantric variation of the Mahayana (the larger vehicle) Tradition.

The legend of Svayambhu is also the legend of the creation of Kathmandu Valley. According to Svayambhu Purana, the valley of Kathmandu was a beautiful lake called Kalihrada and was renowned for its meritorious water. The Adibuddha Vipaswi Tathagata, during his pilgrimage to this lake, threw a lotus root into the lake and predicted that this will make a flower with one thousand petals and atop the flower will appear the eternal light of the self created, the Svayambhu Dharmadhatu. Over eighty thousand years later, the lotus bloomed.

This was to be a spiritual house of all the Buddhas and the *Bodhisattvas* symbolized by the five Dhyani Buddhas: Aksobya in the East, Ratnasambhava in the South, Amitabha in the West, Amogha Siddhi in the North and Vairochana in the Center. The Vairochana is represented by the eyes painted on the *hermika* and his physical niche is placed next to Aksobya.

Ages later, Bodhisattva Manjushri came from Tibet to pay homage to the site. With a wish to settle the Valley, he cut a gorge at Chovar using his sword Chandahasa. The water flowed out and the Valley became fertile. The nagas or serpents living in the lake were pacified and were given various places to live in peace. The Valley was then settled for humans.

In the Dvaparyuga*, the Svayambhu Purana adds that a Chaitya was erected at the site of the Light of the Self-created, so that the Dharmadhatu would be protected in Kaliyuga*. This pious act was done by Shantikar Acharya, a Vajracharya convert. He also made a temple for each of the five elements - wind, earth, fire, water and sky.

The Svayambhu Mahachaitya and the five temples are still at these sites, though their forms have undergone changes in the course of history.

The Independent, 17 March 1999

WHERE TO VISIT

National Museum

The museum is filled with remarkable collection of ancient weapons and firearms and other national treasures like precious bronze and beautiful *thangka* paintings and many other interesting collections. Located at Chhauni close to Swayambhunath, a 15-minute drive by taxi can take you there.

Patan Museum

The Patan Museum, Patan Durbar Square, displays the traditional sacred art of Nepal in an illustrious architectural setting. Its home is an old residential court of Patan Durbar, one of the royal palaces of the former Malla kings of the Kathmandu Valley. Its gilded door and window face one of the most beautiful squares in the world. The museum's exhibits cover a long span of Nepal's cultural history and some rare objects are among its treasures. Their meaning and context within the living traditions of Hinduism and Buddhism are explained. Most of the objects are cast bronzes and gilt copper repousse work, traditional crafts for which Patan is famous. **Open daily except Tuesday from 10:30 a.m. - 4:00 p.m..**

*Kaliyuga and Dvaparyuga are legendary eras. Accordingly 1995 AD is year 5096 of Kaliyuga. Dvaparyuga preceded the Kaliyuga. It is believed that 1955885096 years have passed since the creation!